

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 25 MAI 1948.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner la proposition de loi sur la préservation morale de la jeunesse.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 25 MEI 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsvoorstel tot zedelijke bescherming van de jeugd.

Présents : MM. ROLIN, président; ALLARD, ANCOT, DE CLERCQ, DERBAIX, FONTEYNE, KLUYSKENS, LAGAE, LILAR, SIRONVAL, VAN ROOSBROECK et Mme SPAAK, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi sur « la préservation morale de la jeunesse » a bénéficié d'une attention toute particulière de la part de la Commission de la Justice. Il devait en être ainsi; et il est intéressant de constater que le Parlement toujours soucieux de protéger la moralité publique et l'esprit de l'enfant, se sera servi de ses prérogatives pour atteindre le mieux du monde, l'immoralité que nous devons à la guerre. La Commission de la Justice se devait d'apporter, elle aussi, à l'étude de la question, un esprit particulièrement attentif. En principe, elle admet les directives exprimées dans la proposition de loi qui a été déposée sur le bureau du Sénat par M. Lagae et consorts. Cependant, il peut paraître utile de mettre l'accent sur certains points de celle-ci. Si des membres ont cru devoir modifier une première attitude, ce n'est point par hostilité à l'égard du principe mais uniquement parce qu'ils souhaitaient rendre plus souple et, partant, plus efficace, la réglementation proposée. D'autre part, il convient de souligner comment la Commission a estimé devoir indiquer l'interprétation qu'il importe de donner à certains articles. Au cours de la discussion il est apparu que ce qu'on voulait protéger surtout, c'est l'enfance dont l'esprit en formation ne peut être atteint par de pernicious exemples.

Voir :

Documents du Sénat :

236 (Session de 1946-1947) : Proposition de loi;
8 et 14 (Session de 1947-1948) : Amendements.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het wetsvoorstel « tot zedelijke bescherming van de jeugd » heeft vanwege de Commissie van Justitie een heel bijzondere aandacht gehad. Het moest zo zijn, en het is belangwekkend vast te stellen hoe het Parlement, dat er steeds om bezorgd is de openbare zedelijkheid en de geest van het kind te beschermen, van zijn voorrechten gebruik heeft gemaakt om zo goed mogelijk de onzedelijkheid die uit de oorlog is voortgevloeid, tegen te gaan. De Commissie van Justitie had tot plicht op haar beurt de studie van dit vraagstuk met een bijzondere aandacht te onderzoeken. Principieel aanvaardt zij de leidraden die werden uitgedrukt in het wetsvoorstel, dat bij het Bureau van de Senaat werd ingediend door de h. Lagae c.s. Het kan evenwel nuttig blijken sommige punten daarvan naat voren te brengen. Zo sommige leden gemeend hebben hun eerste houding te moeten wijzigen, dan was zulks niet omdat zij gekant waren tegen het principe, doch alleen omdat zij wensten de voorgestelde reglementering soepeler en derhalve doeltreffender te maken. Anderdeels, past het er op te wijzen, dat de Commissie gemeend heeft te moeten vermelden welke uitlegging aan sommige artikelen dient gegeven te worden. In de loop van de bespreking is gebleken, dat hetgeen men vooral wenste te beschermen, de jeugd was, waarvan de plooibare geest niet door verderfelijke voorbeelden mag beïnvloed worden.

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

236 (Zitting 1946-1947) : Wetsvoorstel;
8 en 14 (Zitting 1947-1948) : Amendementen.

C'est ainsi qu'à l'article premier, la Commission considère les établissements de jeux, quels qu'ils soient, comme étant de nature à compromettre la santé morale de l'enfant et de l'adolescent. Il est des exemples qu'il ne faut pas permettre. Les paris donnent, eux aussi, des exemples fâcheux. Certes, il ne peut s'agir d'atteindre par une législation abusivement restrictive, les manifestations sportives. Par contre, certaines de celles-ci, dont le caractère sportif a manifestement fait place à des exploitations de la crédulité publique ou de la passion du jeu, ne doivent pas pouvoir tirer parti d'une interprétation trop généreuse qui aurait pour résultat d'admettre l'enfance dans des entreprises faussement sportives où abondent les mauvais exemples et parfois des manifestations douteuses.

Dans la question des salles de danse, la Commission a estimé avec raison devoir établir une sorte de classement. Dans son esprit, les salles de danse occupant des serveuses et les établissements de nuit (cabarets spéciaux) où des séances de danses peuvent coïncider avec des représentations musicales, etc., ne devraient pas être fréquentées par les adolescents dont il est question dans la proposition. Par contre, il a été entendu que les bals organisés par des sociétés sans but lucratif ou par des groupements d'une parfaite honorabilité, dépourvus de tout caractère mercantile et pour des fins philanthropiques ne doivent pas être atteints par la loi. Au vrai, dans la presque totalité des cas, lorsque des jeunes gens assistent à ces fêtes, c'est presque toujours en compagnie de leurs parents.

Article 2. — En raison des différences dans l'importance des délits, la Commission a porté l'amende de 26 à 5.000 francs, en tenant compte des décimes additionnels.

Article 4. — 1° Le montant des peines comminées à la présente proposition entraîne normalement la compétence du tribunal correctionnel.

2° Il est utile que les faits soient portés à la connaissance du Procureur du Roi compétent, pour saisir de ces faits la juridiction des enfants et pour actionner, s'il le faut, la déchéance de la puissance paternelle. La Commission a été d'accord sur la nécessité d'une répression rapide des infractions visées à la proposition de loi et le Ministre de la Justice a tenu à déclarer expressément que des instructions seraient données aux parquets généraux et aux parquets pour que ces affaires soient traitées d'urgence tant en première instance qu'en appel, et portées sans retard aucun au rôle du tribunal ou de la Cour.

Article 5. — La Commission a estimé devoir ordonner la fermeture en cas de récidive. Elle a, en outre, établi une peine de 26 à 5.000 francs ou d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois ou l'une de ces peines pour toute contravention à l'ordonnance de fermeture de l'établissement.

Aldus bij het eerste artikel meent de Commissie dat de speelhuizen van welke aard ook, de zedelijke gezondheid van het kind en van de jongeling kunnen in gevaar brengen. Sommige voorbeelden mogen niet geduld worden. De weddenschappen geven eveneens ergerlijke voorbeelden. Er kan voorzeker geen sprake van zijn, de sportmanifestaties door een op misbruikelijke wijze beperkende wetgeving te treffen. Daarentegen mogen sommige daarvan, waarin het sportief karakter klaarblijkelijk verdrongen is door de uitbuiting van de openbare lichtgelovigheid of van de drift voor het spel, geen voordeel kunnen halen uit een al te ruime interpretatie, die tot gevolg zou hebben de kinderen toe te laten tot onechte sportieve ondernemingen, waar de slechte voorbeelden en soms zelfs verdachte manifestaties in groten getale voorkomen.

In de kwestie van de danszalen, heeft de Commissie terecht gemeend een soort van klassering te moeten invoeren. In haar geest zouden de danszalen waar dienstversprekers werkzaam zijn en de nachtgelegenheden (speciale cabarets), waar danspartijen kunnen samengaan met muziekvoorstellingen, enz., niet mogen bezocht worden door de jonge lieden, waarvan er sprake is in het voorstel. Daarentegen werd overeengekomen, dat de bals, ingericht door verenigingen zonder winstoogmerken of door ten volle eerbare groeperingen, zonder het minste handelskarakter en voor menslievende doeleinden, niet onder de wet mogen vallen. In werkelijkheid, wanneer jonge lieden deze feesten bijwonen, zijn zij bijna altijd in gezelschap van hun ouders.

Artikel 2. — Wegens het verschil in belangrijkheid van de misdrijven heeft de Commissie de geldboete van 26 op 5.000 frank gebracht, rekening houdend met de opcentimes.

Artikel 4. — 1° Het bedrag der in dit voorstel gestelde straffen heeft normaal tot gevolg dat de correctionele rechtbank bevoegd is.

2° Het is nuttig dat de feiten ter kennis worden gebracht van de bevoegde Procureur des Konings, om deze feiten bij de kinderrechtbank aanhangig te maken en, zo nodig, de ontzetting uit de ouderlijke macht uit te lokken. De Commissie was het eens, dat het noodzakelijk was de in het wetsvoorstel beoogde misdrijven op een vlugge wijze te bestraffen, en de Minister van Justitie hield er aan uitdrukkelijk te verklaren, dat onderrichtingen zouden gegeven worden aan de parketten-generaal en aan de parketten opdat deze zaken dadelijk zouden behandeld worden, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep en zonder enig verwijl op de rol van de rechtbank of van het Hof gebracht worden.

Artikel 5. — De Commissie heeft gemeend, in geval van herhaling, de sluiting te moeten bevelen. Zij heeft bovendien een straf van 26 tot 5.000 frank of een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maand of één van deze twee straffen vastgesteld voor elke overtreding van het bevel tot sluiting van de inrichting.

Article 6. — La Commission l'a mis en concordance avec l'article 1er en faisant suivre le mot tuteur de : « ou de la personne à qui la garde de l'enfant est confiée ».

Article 7 nouveau (ancien article 8). — Détermine les conditions d'affichage.

Article 8 (ancien article 9). — Énonce ceux qui auront accès dans les établissements visés à l'article premier.

Article 9 (ancien article 10). — La Commission a supprimé les mots « pour veiller à la stricte application de la présente loi ainsi que des autres lois sur la protection de l'enfance » parce que la compétence de ces agents et officiers de la police judiciaire doit être générale et ne doit pas se limiter aux seules infractions des lois sur la protection de l'enfance et de la jeunesse.

Article 10 nouveau :

« Le Roi pourra coordonner les dispositions de la présente loi avec le Code pénal et la loi du 15 mai 1912 sur la Protection de l'Enfance. »

Et pour terminer, qu'il me soit permis de formuler le vœu qu'il plaise aux pouvoirs publics compétents d'examiner si de manifestes abus en matière de représentations cinématographiques, de littérature, de publications illustrées affichées avec une ostentation parfois abusive, ne devraient pas faire l'objet d'un examen. Il ne s'agit pas de restreindre la liberté, d'atteindre par une répression exagérée, les plus diverses expressions de celle-ci, mais de suggérer plus de discrétion et de circonspection dans la présentation de certaines satisfactions offertes à la jeunesse.

La moralité, l'éducation et la formation de bon citoyen ne pourront qu'y gagner.

Le Rapporteur,
M. SPAAK.

Le Président,
H. ROLIN.

Artikel 6. — De Commissie heeft dit artikel in overeenstemming gebracht met het eerste artikel, door na het woord « voogd » de woorden « of van de persoon aan wie de bewaking van de minderjarige is toevertrouwd » in te lassen.

Artikel 7 nieuw (vroeger art. 8). — bepaalt de voorwaarden van aanplakking.

Artikel 8 (vroeger art. 9) somt de personen op, die toegang zullen hebben tot de inrichtingen bedoeld bij het eerste artikel.

Artikel 9 (vroeger art. 10). — De Commissie heeft de woorden « om toe te zien op de toepassing van onderhavige wet, zomede van de andere wetten op de kinderbescherming » laten wegvallen, omdat de bevoegdheid van deze agenten en officieren van de gerechtelijke politie algemeen moet zijn, en niet mag beperkt zijn tot de inbreuken op de wetten op de bescherming van de kinderen en van de jeugd.

Artikel 10 (nieuw) :

« De Koning kan de bepalingen van deze wet ordenen met het wetboek van strafrecht en met de wet van 15 Mei 1912 op de Kinderbescherming. »

En, om te sluiten, zij het mij toegelaten, de wens te uiten, dat het aan de bevoegde openbare overheden zou behagen te onderzoeken of de klaarblijkelijke misbruiken in zake filmvoorstellingen, letterkunde, geïllustreerde uitgaven, die op een soms al te uitdagende wijze worden tentoongesteld, niet zouden dienen onderzocht te worden. Het gaat er niet om, de vrijheid te beperken, noch door een overdreven beteugeling de meest verscheiden uitingen daarvan aan banden te leggen, doch het is een voorstel om meer bescheidenheid en bedachtzaamheid aan de dag te leggen in de wijze waarop sommige genoegens aan de jeugd worden aangeboden.

De zedelijkheid, de opvoeding en de vorming van goede burgers kunnen er slechts bij winnen.

De Verslaggeefster,
M. SPAAK.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

TEXTE PRÉSENTÉ PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

L'accès des maisons de jeu, de pronostic ou de pari et des établissements dans lesquels les serveuses consomment habituellement avec la clientèle, est interdit à tout mineur âgé de moins de dix-huit ans accomplis. L'accès des salles de danse et des débits de boissons pendant qu'on y danse, est interdit à tout mineur non marié âgé de moins de seize ans accomplis et à tout mineur non marié âgé de plus de seize ans et de moins de dix-huit ans accomplis, si celui-ci n'est pas accompagné de son père, de sa mère, de son tuteur ou de la personne à laquelle la garde du mineur est confiée.

ART. 2.

En cas d'infraction à l'article 1er, le tenancier ou l'exploitant sera puni, pour chaque mineur trouvé dans l'établissement, d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 5.000 francs sans préjudice des décimes additionnels en vigueur, ou d'une de ces peines seulement.

ART. 3.

En cas de récidive, le maximum de ces peines pourra être porté au double.

ART. 4.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, seront applicables aux infractions à la présente loi.

ART. 5.

En cas de récidive, le juge pourra ordonner la fermeture, pour une durée d'un mois à un an, de l'établissement où l'infraction a été commise.

Toute contravention à la disposition du jugement ordonnant la fermeture sera punie d'une amende de 26 à 5.000 francs et d'un emprisonnement de huit jours à six mois ou d'une de ces peines seulement.

ART. 6.

L'ignorance de l'âge du mineur ou de l'identité du père ou de la mère, ou du tuteur ou de la personne à laquelle la garde du mineur est confiée, ne sera élisive de culpabilité que si elle procède d'une erreur invincible.

TEKST DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELD

EERSTE ARTIKEL.

De toegang tot speel-, pronostiek- en bookmakershuizen en tot drankgelegenheden waar de diensters doorgaans met de cliënte mede verbruiken, is verboden aan elke minderjarige die de volle leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt. Toegang tot de danszalen en de drankslijterijen is, terwijl men er danst, verboden aan elk ongehuwd minderjarige die de volle leeftijd van zestien jaar niet heeft bereikt, alsmede aan elk ongehuwd minderjarige die meer dan zestien jaar doch minder dan volle achttien jaar oud is, indien deze niet vergezeld is van zijn vader, zijn moeder, zijn voogd of de persoon aan wie de bewaking van de minderjarige is toevertrouwd.

ART. 2.

In geval van inbreuk op het eerste artikel, wordt de houder of de exploitant gestraft, voor elke in zijn inrichting aangetroffen minderjarige, met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van 26 tot 5.000 frank, onverminderd de vigerende opcentimes of met één dezer straffen alleen.

ART. 3.

In geval van herhaling kan het maximum dezer straffen op het dubbele gebracht worden.

ART. 4.

De bepalingen van Boek I van het Wetboek van Strafrecht, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn toepasselijk op de inbreuken op deze wet.

ART. 5.

In geval van herhaling kan de rechter sluiting van de inrichting waar de inbreuk gepleegd werd bevelen, voor een termijn van één maand tot één jaar.

Elke overtreding van de bepaling van het vonnis waarbij de sluiting bevolen wordt, zal gestraft worden met een geldboete van 26 tot 5.000 frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden of met één dezer straffen alleen.

ART. 6.

De onwetendheid omtrent de leeftijd van de minderjarige of omtrent de identiteit van de vader, of van de moeder, of van de voogd of van de persoon aan wie de bewaking van de minderjarige is toevertrouwd, kan slechts de strafbaarheid wegnemen indien zij het gevolg is van een onoverkomelijke dwaling.

ART. 7.

A l'entrée des établissements visés à l'article 1er, en un endroit où la lecture en est aisée pour le public, le tenancier ou l'exploitant est tenu d'afficher :

- 1° le texte de la présente loi;
- 2° un écriteau portant les mots : « Accès interdit aux mineurs visés par la loi du... »

Les infractions à la disposition qui précède seront punies de peines de police.

ART. 8.

Auront libre accès dans les établissements visés à l'article 1er :

- a) les délégués à la protection de l'enfance à ce spécialement commis par le juge des enfants;
- b) les délégués et assistants sociaux attachés à la section « Protection de l'Enfance » des parquets et des parquets généraux.

A cet effet, les délégués et assistants sociaux seront munis d'une carte délivrée et signée par le magistrat dont ils dépendent.

ART. 9.

Les délégués et assistants sociaux de l'un ou de l'autre sexe, attachés à la section « Protection de l'Enfance » dans les parquets et dans les parquets généraux pourront, sur la proposition faite au Ministre de la Justice, par les magistrats dont ils dépendent, être revêtus de la qualité d'agents ou d'officiers de la police judiciaire.

Ils pourront requérir l'assistance de la force publique.

Un arrêté royal déterminera les conditions que devront remplir les candidats pour être revêtus de la qualité d'agents ou officiers de la police judiciaire et fixera les modalités de leur statut.

ART. 10.

Le Roi pourra coordonner les dispositions de la présente loi avec le Code pénal et la loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance.

ART. 7.

Bij de ingang van de in het eerste artikel bedoelde inrichtingen, en wel op een plaats waar zij voor het publiek gemakkelijk te lezen zijn, moeten door de houder of de exploitant uitgehangen worden :

- 1° de tekst van deze wet;
- 2° een plakkaat met de woorden : « Toegang verboden aan de minderjarigen bedoeld bij de wet van ... ».

Overtredingen van deze bepaling worden met politiestrafen bestraft.

ART. 8.

Hebben vrije toegang tot de bij het eerste artikel bedoelde inrichtingen :

- a) de afgevaardigden ter kinderbescherming, daartoe bijzonder door de kinderrechtter aangesteld;
- b) de afgevaardigden en maatschappelijke helpers verbonden aan de afdeling « Kinderbescherming » van de parketten en de parketten-generaal.

Te dien einde worden de afgevaardigden en maatschappelijke helpers voorzien van een kaart, afgeleverd en getekend door de magistratuur onder wie zij ressorteren.

ART. 9.

De afgevaardigden en maatschappelijke assistenten van een of andere kunne, verbonden aan de afdeling « Kinderbescherming » van de parketten en parketten-generaal, kunnen, op voorstel gedaan aan de Minister van Justicie door de magistraten onder wie zij ressorteren, bekleed worden met het ambt van agenten of officieren van de gerechtelijke politie.

Zij kunnen de hulp van de gewapende macht inroepen.

Een koninklijk besluit zal de voorwaarden bepalen die de kandidaten moeten vervullen om met het ambt van agent of officier van de gerechtelijke politie bekleed te worden en het zal de modaliteiten van hun statuut vastleggen.

ART. 10.

De Koning kan de bepalingen van deze wet ordenen met het Wetboek van Strafrecht en met de wet van 15 Mei 1912 op de kinderbescherming.